

מ"ת 50749/02/20 - מדינת ישראל נגד נואל בן יעקב אברזיל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

07 ספטמבר 2020

מ"ת 50749-02-20

לפני: השופט יעקב שפסר, סגן הנשיאה
מדינת ישראל
נגד
המשיב:
נואל בן יעקב אברזיל (עציר)

החלטה

1. בקשת המדינה לעיון חוזר בהחלטת שחרור המשיב ממעצר למעצר בית באיזוק אלקטרוני, שניתנה ביום 23.6.2020 במ"ת 50749-02-20 ובקשה למעצרו עד תום ההליכים תוך חילוט הערבויות שנקבעו בעניינו. לצד הבקשה הגישה המדינה בקשה לתיקון כתב האישום ובו הוסף אישום שני שעניינו ריבוי עבירות של הפרת הוראה חוקית וכן 20 עדים רלוונטים להוכחת אישום זה.
2. רקע הבקשה הינו הפרת המשיב מספר רב של פעמים את תנאי השחרור שהוטלו עליו, ובכלל זה את האמון שניתן בו, ובניגוד לבקשות שהגיש לפתיחת חלונות האיזוק ליציאה לסדרת טיפולי שיניים אצל רופא שיניים תוך הצהרתו כי "זקוק להם עד מאד וזאת בשל כאבי שיניים" והתחייבותו כי "יצא וישב בדרך הקצרה ביותר, יצא את מקום מעצר הבית למטרה זו בלבד ויהיה מלווה כל העת בפיקוח מי מערביו", לא הגיע המשיב לטיפולים השונים שביקש אף לא פעם אחת, ותחת זאת ובניגוד להצהרתו והתחייבותו היה בלא פחות מ-12 פעמים במקומות שונים לחלוטין ובהם מסעדה ומסיבות בריכה בהן נטל חלק. כן הפר המשיב את תנאי השחרור ליציאה לדיונים בבית המשפט ולאחר הדיון לא חזר לביתו. כן הפר המשיב את תנאי שחרורו בכך שהיה בקשר עם מעורבים בתיק נושא מעצרו.
3. להשלמת התמונה יצוין, כי רקע ההליכים עצמם הוא בקשת מעצר עד תום ההליכים לצד כתב אישום שהוגש בעניינו של המשיב, המייחס לו עבירות של הובלת נשק ותחמושת, ירי מנשק חם ושיבוש מהלכי משפט, זאת בגין אירוע מיום 30.1.20 בראשון לציון, בו נשא אקדח גנוב טעון במחסנית ותחמושת וירה בו, כשבסמוך אליו עומדים שני חבריו. משהבחין בהגעת שוטר למקום, השליך את האקדח לצמחיה סמוכה.
4. בבקשתה מפרטת ב"כ המדינה את ההליכים המשפטיים שהתנהלו בעניין מעצרו של המשיב בערכאות השונות, את המלצתו של תסקיר שירות המבחן בהליך שקדם להחלטת השחרור למעצר בפיקוח אלקטרוני, וכן את ההפרות השונות מצדו של המשיב, המבוססים על איכונים שבוצעו לטלפון הנייד אליו קושר המשיב את עצמו

וכן קושרים אותו אחרים, מצלמות אבטחה מביתו של חברו שם שהם המשיב תחת המקום שבו הותר לו להיות, עדות שני עדים שהיו עם המשיב ותוצרי מיצוי הטלפון הסלולרי שלו. המשיב עצמו הכחיש בחקירתו את המיוחס לו ולא קיבל אחריות על הפרותיו.

תמצית טיעוני ב"כ המדינה היא, כי למשיב אין כל מורא מהחוק, הוא בעל תעוזה רבה ולא ניתן לתת בו אמון והזדמנות נוספת. ב"כ המדינה מדגישה כי תנאי שחרורו של המשיב היו הדוקים וכללו איזוק אלקטרוני בביתו, מערך של שבעה מפקחים, הפקדה כספית וחתימה על ערבויות כספיות בסכום לא מבוטל. על אף האמור הפר המשיב פעם אחר פעם את התנאים שנקבעו בעניינו. על כן טוענת ב"כ המדינה, אין בנמצא חלופה שתוכל לתת מענה למסוכנותו של המשיב ואין לשחררו לחלופה. לטענתה, הן האינטרס הציבורי בהיבט הפרטי ובהיבט הכללי הרחב הנוגע להרתעת משוחררים בתנאים חייב להביא למעצרו עד תום ההליכים בעניינו.

ב"כ המדינה עותרת גם לחילוט ההפקדה וערבויות צד ג', וזאת על רקע העובדה, כי מחומר הראיות עולה, כי לפחות לכמה מן הערבים (יניב פופיק וגיל דהן), היתה מודעות להפרותיו החוזרות של המשיב וחלקם אפילו לקח חלק באותן הפרות. על כן ולנוכח התכלית ההרתעתית הנוגעת לחילוט ערבותו של מפקח, הרתעה הנוגעת הן למפוקח, הן לערב והן להרתעת הרבים, יש להיעתר לבקשה.

5. המשיב נחקר בנוגע להפרות הנטענות, הכחיש את ביצוען, לא שיתף פעולה ולא לקח עליהן אחריות. עם זאת, במהלך הדיון שנערך לפני, שינה המשיב מעמדתו ואישר כי עשה טעות וביקש הזדמנות נוספת.

6. ב"כ המשיב ביקש לדחות את הבקשה. בדבריו טען למחדל המדינה בכך שפעלה בניגוד להוראות סעיף 22 ח' לחוק הפיקוח האלקטרוני, לא ערכה למשיב שימוע לצורך התרעתו, וזאת על אף שגם ב"כ המשיב מסכים, שאין בהעדר שימוע כדי להצדיק את הפרת התנאים, כמו גם זלזול בחומרת עבירות ההפרה מצדו של המשיב.

במישור העובדתי מאשר ב"כ המשיב כי מרשו אכן לא יצא לטיפול שיניים כמבוקש וכמוצהר על ידו, אם כי טוען במישור הראייתי שלא ניתן להסתמך על האיכונים כראיה לאמור, בלא לערוך חקירות נרחבות יותר. כן מדגיש כי מלבד ההפרות עצמן, בהן אינו מקל ראש, הרי שהן לכשעצמן אינן ברף הגבוה לטענתו, ולא נלוו להן ביצוע עבירות נוספות כלשהן.

לאור האמור מבקש ב"כ המשיב לאפשר שחרורו של המשיב תוך עיבוי התנאים והידוקם, ובכלל זה איסור הגשת בקשות ליציאה כזו או אחרת לרבות טיפולים רפואיים, הגדלת הערבויות, צירוף ערבים נוספים וכו'.

7. ב"כ הערב גיל דהן טענה, כי יש לבדוק את מהות ההפרה וחומרת העבירה. הצטרפה לטיעוני ב"כ המשיב בדבר העדר שימוע ומתן אזהרה, ואיבחנה את הפסיקה אותה הגישה לעיוני ב"כ המדינה. בדבריה טענה שאין לנקוט בהרתעת יתר של הערבים, אשר עשו לדבריה את המוטל עליהם ופיקחו על המשיב, בין בבית ובין מחצה לו, בהתאם להודעתו בדבר "חלון" שנפתח לו באיזוק האלקטרוני. באופן קונקרטי טוענת ב"כ המשיב כי השעות הנטענות לגבי הערב דהן לא היו כלל השעות בהן שימש כמפקח. על כן עותרת ב"כ הערב להסתפק באזהרה

והוספת ערבויות ותנאים נוספים.

8. ראשית אבקש להסיר מעל דרכי את הטענה בדבר מחדל המדינה לפעולה בהתאם להוראות סעיף 22 ח' לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). אכן אין חולק כי דרך המלך לטיפול בהפרת תנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני היא בהליך הקבוע לפני הממונה כאמור בסעיף 22 ח' לחוק המעצרים. ככל שאכן היה הממונה מפעיל את סמכותו האמורה, לא היה מקום להליך שלפני באופן מקביל, אלא במסגרת הליכי הביקורת השיפוטית המקובלים. עם זאת, משלא הופעלה סמכות הממונה, אין בכך כידוע כדי למנוע את סמכותו של בית המשפט לדון בהפרה במסגרת ההליך שלפני - בקשה לעיון חוזר מכח סעיף 52 (א) לחוק הנ"ל. (ר' למשל בש"פ 2287/20 **ראפת עבאס נ' מדינת ישראל** מיום 27.3.2020). פניה למסלול זה, זאת גם בהתאם למדיניות התביעה העולה מהנחיית פרקליט המדינה (מספר 5.14 מיום 11.11.2018) נעשית ככלל באופן חריג, ואולם שיקול הדעת לבחירה בה עדיין נתון בידי רשויות התביעה, אשר סברה כי במקרה דנן בו אין מדובר בהפרה חד פעמית אלא בלא פחות מ-12 הפרות לכאורה שבוצעו על ידי המשיב, אשר מעל באופן בוטה באמון שניתן בו, אשר הגיש באופן פוזיטיבי בקשות כוזבות לצאת לטיפולים רפואיים ותחת יציאה לטיפולים רפואיים אלה שעבורם קיבל את הסכמתה ושל המדינה ואת אישור בית המשפט, יצא לעניינים שונים שמלכתחילה אינם מצדיקים כלל ועיקר את יציאתו ממקום מעצרו באיזוק, תוך הפרת תנאי נוסף של איסור מפגש עם מעורבים אחרים בפרשה.

ועתה לגופם של דברים:

9. מלכתחילה ולנוכח הכחשתו המקורית של המשיב, עמדה לפני שאלה כפולה: האם קיימת כלל תשתית ראייתית למיוחס למשיב? וככל שהתשובה לכך חיובית - מה משמעותה האופרטיבית בנוגע לבקשה שלפני?

10. חזרתו של המשיב מהכחשתו בדבר ביצוע עבירות הפרת הוראה חוקית, אף אם אינו מודה בכל 12 המקרים, מיתרת למעשה בחינת שאלה זו. ואולם, למעלה מן הצורך, עיינתי בראיות שהוצגו לפני ונחה דעתי כי אכן קיים בסיס ראיתי ממשי להפרת תנאי שחרורו של המשיב. בעניין זה מצויות בתיק בקשותיו של המשיב והחלטות בית המשפט, עדויותיהם של רופאי השיניים השוללים לחלוטין כל התייבבות שהיא מצדו של המשיב כש"לא נעשה מעולם טיפול בתאריכים האלה ובשום תאריך בכלל" (הודעת מילנה מדטוב מיום 11.8.20; הודעת ברוך מדטוב מיום 11.8.20), עדויותיהם של יניב פופיק וכן אברג'ל, דו"ח תובנות מחת"ק, וכן האמור (לרבות התחמקותו מתשובות רלוונטיות) בהודעתו של המשיב עצמו מיום 11.8.20. צירוף העובדות העולות מהראיות הנ"ל מלמד על תשתית ראייתית מוצקה לביצוע העבירות המיוחסות למשיב.

11. מהי אפוא המשמעות האופרטיבית של האמור?

12. כידוע, הכלל שהתגבש בפסיקה בעניין זה, הוא כי הפרת חלופת מעצר בתנאי "מעצר בית" תוביל בדרך-כלל למעצר עד תום ההליכים, זאת, בין היתר, נוכח הקושי לתלות בנאשם אמון לאחר שמעל באמון בית

המשפט והפר את תנאי הערובה שהוטלו עליו, שכן תנאי לחלופת מעצר הינו אמון שרוחש בית המשפט לנאשם שיקיים את תנאיה. (ר' לעניין זה בש"פ 3239/08 **שוקרון נ' מדינת ישראל** (13.5.08), בש"פ 3357/06 **כעביה נ' מדינת ישראל** (1.5.06), ופסה"ד המנחה - בש"פ 507/00 **ששון מזרחי נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד (1) 385).

בבש"פ 507/00 **ששון מזרחי נ' מדינת ישראל**, הנ"ל, קבע בית המשפט העליון:

"חלופת מעצר, לרבות מעצר בית, מתבססת על אמון שבית המשפט רוחש לנאשם... אם... בית המשפט מסתפק בחלופת מעצר, אין זאת אלא משום שהוא סומך על הנאשם... אם נשמת האמון, מתמוטטת גם החלופה. לכן, אם נאשם ניצל לרעה את השחרור מן המעצר והפר את האמון שבית המשפט נתן בו... הוא הוכיח כי יותר אין הוא ראוי לאמון של בית המשפט... אם בית המשפט לא יקפיד עם נאשמים שהפרו את האמון שבית המשפט נתן בהם ... יהיה בכך, לא רק משום זילות בית המשפט, אלא גם משום פיתוי לעבריינים ובעקיפין אף לעידוד העבריינות". (סעיף 8 להחלטה).

13. עם זאת, לצד הכלל האמור התגבשה ההלכה, לפיה לא מחויב בית המשפט לבטל את השחרור ולהחזיר את הנאשם למעצר בכל מקרה בו מופרים תנאי השחרור. בסופו של דבר ההחלטה אם לבטל את השחרור לחלופת מעצר, או ליתן לנאשם שהפר לכאורה את התנאים לשחרורו לחלופת מעצר הזדמנות נוספת, היא נושא שעל בית המשפט להחליט בו על פי שיקול דעתו תוך התחשבות בנסיבותיו הקונקרטיות המיוחדות של המקרה, העבירה וטיבה, ונסיבותיו של העברין. (ר' למשל בש"פ 3991/08 **ביטון נ' מדינת ישראל** (13.5.2008) .

14. בענייננו אין ספק כי המדובר באירועים המלמדים על בעיית אמינות משמעותית מצד המשיב שמעל באופן בוטה באמון בית המשפט. לכך יש לצרף את העובדה שלמשיב, על אף גילו הצעיר יחסית עבר פלילי מכביד, הכולל 8 רישומים קודמים במגוון רחב של עבירות אלימות, פציעה תוך שימוש בסכין, אי מניעת פשע אגב החזקת נשק ושימוש בו ע"י אחר, בעטיין ריצה אף 3 מאסרים לפרקי זמן לא מבוטלים. עוד יש להביא בחשבון כי המדיניות הנוהגת מלכתחילה היא מעצרים של נאשמים בעבירות נשק שלגביהם מתקיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית. גם בית המשפט העליון כשהורה על קבלת הערר בעניינו של המשיב והחזרת הדיון לבית משפט זה לבחינת תנאי מעצרו בפיקוח אלקטרוני, עשה זאת כדבריו **"לא בלי התלבטות"** (ס' 10 להחלטת כב' השופטת ד' ברק ארז בבש"פ 3638/20 מיום 17.6.20).

15. בנסיבות אלה על רקע חומרת עבירת המקור בו הואשם המשיב - עבירת נשק, עברו הפלילי המכביד ולאחר ששחרורו של המשיב נעשה שלא בנקל כאמור ותוך קביעת תנאי שחרור נרחבים, היה עליו להיזהר שבעתיים מהפרתם. המשיב לא זו בלבד שלא עשה כן, אלא שחזר והפר, פעם אחר פעם את תנאי שחרורו, תוך לזלזול מוחלט בהחלטת בית המשפט, בהגשת בקשות, הצהרות והתחייבויות כוזבות לצורך לעבור טיפול שיניים,

והפרת אמון בוטה ביותר באפשרויות שניתנו לו על פי בקשותיו אלה.

16. לאור היקף ההפרות והעובדה כי על אף מספרם הרב של המפקחים ביצע המשיב לכאורה את המיוחס לו (בחלקו לפחות ביחד עם מפקחיו), אני מתקשה להמשיך ולתת בו אמון. לצד האמור אני ער לעובדה, כי לא נרשמו עבירות נלוות לעבירות הפרת ההוראה החוקית מצדו של המשיב. בנסיבות אלה, החלטתי לבקש את שירות המבחן לבחון שוב את עניינו של המשיב, ולחוות דעתו במסגרת תסקיר מעצר עדכני בדבר אפשרות שחרורו ובכלל זה התנאים המוצעים, זהות המפקחים ככל שימצאו כאלה, כשירותם ויכולותיהם לשמש בתפקידם וכיוצ"ב. אציין כבר עתה שלא אוכל לקבל את הצעת ב"כ המשיב כי הכבדת התנאי תהיה בשלילת זכותו להגיש מעתה בקשות ליציאה לטיפול רפואי, הצעה שאינה ריאלית ואין אפשרות לקבלה.

התסקיר יוגש עד יום 20.9.20. דיון נוסף נקבע בזאת ליום 21.9.20 שעה 12:00 לפני שופט תורן.

17. אשר לבקשה לחילוט הערבויות: לאחר התלבטות לא שוכנעתי כי יש מקום לחילוט ערבויות הערבים. לא נטען כי במהלך האירועים לא לוה המשיב בערב מטעמו, אדרבה, הטענה היא כי אכן היה מלווה בכל מהלך ההפרה בערב מטעמו. משהוגשה הבקשה על ידי ב"כ המשיב, ספק בעיני אם אכן ידעו המפקחים את התכלית שלשמה התבקשו והתקבלו ההחלטות בדבר פתיחת חלונות האיזוק.

לא כן בנוגע למשיב עצמו. הפרתו את התנאים - ברורה ועומדת בניגוד מובהק להצהרותיו בבקשות שהגיש. על כן מצאתי כי הסכום שהופקד על ידו בקופת בית המשפט בסך ₪ 15,000 יחולט. ככל שיוברר כי ניתן לשחרר את המשיב בתנאים כאלה או אחרים, תנתן החלטה גם בעניין הערובה הכספית הנדרשת כתנאי לכך.

18. המזכירות מתבקשת להמציא עותק ההחלטה לשירות המבחן.

המשיב ישאר במעצר עד החלטה אחרת ויהיה זמין לדיון באמצעות ה - VC.

ניתנה היום, י"ח אלול תש"פ, 07 ספטמבר 2020, במעמד הצדדים.

יעקב שפסר, שופט, סגן הנשיאה